LVIII.

सोऽतव्यत ततो घोरं विश्वामित्रस्तपोनिधिः। विनिश्चस्य विनिश्चस्य कृतविरो महात्मना ॥ १॥ दिचाणां दिशमास्थाय मिरुष्या सक् कौशिकः। फलमूलाशनस्तत्र चचार सुमऋत् तपः ॥ १॥ ब्रक्षिवमभिप्रेप्सुर्वशिष्ठस्पर्धया विभुः। दृष्ट्वा ब्रह्मतपोयोगं वशिष्ठस्यात्मनोऽधिकं ॥ ३॥ तताप परमं राम तपोवनमुपाश्रितः। ब्राव्सणः स्यामिति मतिं समाधाय मकामनाः ॥ ।।।। तत्रास्य जित्तरे पुत्राश्ववारो लोकविश्वताः। क्विस्यन्दमधुस्यन्ददृष्ठनेत्रमक्रोद्राः ॥५॥ तदानुशासतो राज्यमष्टी पुत्रा महाबलाः । जित्तरे राजशार्द्दलादीर्यवन्तो म**रु**ौजसः ॥ ६॥ वर्षाणां तत्र पूर्णे ज्य सक्से तपतां वरः। जुड्वाल तपसा धीमान् कौशिको अग्रिसमप्रभः ।। ७।। इत्यार्षे रामायणे ग्रादिकाएँड विश्वामित्रप्रशंसायां ग्रष्टपञ्चाशः सर्गः ॥